

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 20120/2022
27.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Мирјане Андријашевић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца "Електродистрибуција Србије" д.о.о. Београд, Огранак Електродистрибуција Сомбор, чији је пуномоћник Маријана Тешановић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Милутиновић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 277/22 од 09.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 27.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 277/22 од 09.03.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 277/22 од 09.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 277/22 од 09.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Сомбору П 1722/18 од 09.11.2021. године, исправљена решењем истог суда П 1722/18 од 17.01.2022. године, у побијаном усвајајућем делу, којим је обавезан тужени да тужиоцу исплати 118.571,17 динара, са законском затезном каматом од 17.04.2015. године до исплате, као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 114.705,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредби Закона о облигационим односима и Закона о енергетици, обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ обрачунат у складу са Уредбом о условима испоруке и снабдевања електричном енергијом по основу накнаде штете због неовлашћено утрошене електричне енергије, јер је тужени у спорном периоду од 15.10.2014. године до 15.04.2015. године неовлашћено користио електричну енергију на мерном месту на ком је регистрован као корисник и купац и то преко мерног уређаја на коме је онемогућено правилно регистровање електричне енергије и преко мерног уређаја на коме су оштећене пломбе оператера система, односно овлашћеног тела за оверавање мерила, због чега је у кривичном поступку пресудом, за коју је парнични суд у смислу члана 13. ЗПП везан у погледу постојања кривичног дела и кривичне одговорности, оглашен кривим за извршење кривичног дела крађе из члана 203. став 1. Кривичног законика и изречена му условна осуда.

Имајући у виду да је побијаном одлуком одлучено уз адекватну примену одредаба материјалног права, као и да одлука у споровима са овом врстом тражене правне заштите зависи од чињеничног стања утврђеног у сваком конкретном случају, Врховни касациони суд налази да у овој правној ствари не постоји потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Поред тога, тужени није уз ревизију доставио правноснажне пресуде из којих произлази закључак о различитом одлучивању у истој или сличној чињенично правној ситуацији.

Из наведених разлога, применом члана 404. ЗПП, одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези одредбе члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 16.07.2018. године. Вредност предмета спора је 118.571,17 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе у смислу одредби члана 468. ЗПП, то се ради о спору мале вредности у којем против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**